

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1515/05
07.07.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr. Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari predlagača AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv protivnika predlagača BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi lišenja poslovne sposobnosti, odlučujući o reviziji predlagača izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Somboru Gž 112/05 od 10.3.2005. godine, u sednici održanoj 7.7.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija predlagača AA izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Somboru Gž 112/05 od 10.3.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Somboru R 1/03 od 19.11.2004. godine, odbijen je predlog predlagača za lišenje poslovne sposobnosti protivnika predlagača BB i predlagač obavezan da protivniku predlagača naknadi troškove postupka u iznosu od 34.447,00 dinara. Preko dosuđenog iznosa a do traženog iznosa od 84.000,00 dinara, zahtev za naknadu troškova je odbijen, kao i zahtev predlagača za naknadu troškova postupka u iznosu od 39.400,00 dinara.

Rešenjem Okružnog suda u Somboru Gž 112/05 od 10.3.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba predlagača i potvrđeno prvostepeno rešenje.

Protiv navedenog drugostepenog rešenja predlagač je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 386. u vezi člana 400. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni ostalih bitnih povreda na koje se ukazuje u reviziji. Pobijana odluka je jasna, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, predlagač AA pokrenuo je postupak za lišenje poslovne sposobnosti svoga oca, BB. Utvrđeno je da je protivnik predlagača rođen 1937. godine, da je završio osnovnu školu, te odgovarajuću školu za VKV radnika i ceo svoj radni vek proveo u službi na železnici, sve do penzionisanja, kada je 1984. godine proglašen invalidom prve kategorije zbog postojanja depresivnog sindroma, mentalne nedovoljne razvijenosti, te mentalne retardacije sa koeficijentom inteligencije 77. Pre penzionisanja, kao mašinovođa je upravljajući ___ pregazio jedno lice, i taj događaj je izazvao takve posledice da je morao biti lečen na neuropsihijatrijskom odeljenju. Pre ovog događaja, a i nakon lečenja 1982. godine, nije se lečio na neuropsihijatrijskom odeljenju. U kasnijem periodu njegovog života nije konstatovan depresivni sindrom, odnosno mentalna retardacija, osim u slučaju penzionisanja. Inače, protivnik predlagača je redovno služio vojsku, nakon čega se zaposlio i oženio sa VV, sa kojom ima dvoje dece, i to predlagača i kćerku koja živi u ___.

Prilikom utvrđivanja sposobnosti za upravljanje motornim vozilom, odnosno postojanja uslova za produženje važenja vozačke dozvole, psihijatar dr GG i psiholog DD su utvrdili da kod protivnika predlagača postoji psihoorgansko oštećenje sa paranoidnim interpetacijama, ali da je svestan, orjentisan, semantički i sintatički uredan, te mu je ponovo produžena vozačka dozvola na tri godine sa rokom važenja do 24.11.2006. godine. Međutim, nakon ovog se protivnik predlagača samoinicijativno javio na lekarske preglede, pa su lekari neuropsihijatri dr. ĐĐ, dr. EE i profesor dr. FF, utvrdili da je njegov neurološki nalaz u celini uredan i odgovarajući njegovoj dobi-godinama starosti, da je svestan, pribran, neupadljivog ponašanja, u svakom pogledu odmeren i usmeren, očuvanog pamćenja, očuvanih umnih sposobnosti i mišljenja, i da je u potpunosti poslovno sposoban.

Prema nalazima veštaka dr. ŽŽ, neuropsihijatra, dr. ZZ, neuropsihijatra i specijalist sudske psihijatrije i profesora dr. II, psihologa, kod protivnika predlagača nema elemenata koji bi ukazivali na privremenu ili trajnu duševnu bolest, niti oštećenja intelektualnih funkcija takvog stepena da bi dovelo u pitanje njegovu sposobnost rasuđivanja i slobodnog izražavanja svoje volje. Isti je sposoban da štiti svoja prava i interese i da raspolaže svojom imovinom jer je njegova poslovna sposobnost u potpunosti očuvana. Prilikom veštačenja u postupku nije dijagnostikovao sindrom mentalne retardacije, a koji je utvrđen samo 1982. godine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili predlog predlagača za lišenje poslovne sposobnosti protivnika predlagača. Za ovu odluku dati su razlozi koje kao pravilne i potpune prihvata i Vrhovni sud, pa su neosnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema članu 31. stav 1. Zakona o vanparničnom postupku, u postupku lišenja poslovne sposobnosti sud ispituje da li je punoletno lice prema stepenu sposobnosti za normalno rasuđivanje u stanju da se samo brine o svojim pravima i interesima i zavisno od toga odlučuje o potpunom ili delimičnom lišenju poslovne sposobnosti, a na osnovu razloga predviđenih u članu 274. Zakona o braku i porodičnim odnosima.

U konkretnom slučaju nižestepeni sudovi su u skladu sa rezultatima veštačenja sa sigurnošću utvrdili da kod protivnika predlagača nema elemenata koji bi ukazivali na privremenu ili trajnu duševnu bolest niti oštećenja intelektualnih funkcija koje bi dovele u pitanje njegovu sposobnost rasuđivanja i slobodno izražavanje volje. I po oceni Vrhovnog suda Srbije, protivnik predlagača je sposoban da štiti svoja prava i interese i da raspoláže svojom imovinom jer je njegova poslovna sposobnost u potpunosti očuvana, pa iz navedenih razloga revizija predlagača nije osnovana.

Predlagač u reviziji komentariše i osporava nalaze sudskih veštaka navodeći da su nepotpuni, površni i protivrečni, da je u konkretnom slučaju trebalo odrediti dugotrajno posmatranja protivnika predlagača radi utvrđivanja njegove poslovne sposobnosti uz učešće psihologa i sociologa. Ovi revizijski navodi nisu od značaja za drugačije rešavanje ove pravne stvari kao ni navodi predlagača da u postupku nisu saslušane stranke niti su izvedeni svi dokazi čije izvođenje je predlagač predložio. Ovo iz razloga jer se revizija u smislu člana 385. stav 3. ZPP ne može izjaviti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Sa izloženog, na osnovu člana 393. u vezi člana 400. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

MN